

רע"פ 13911/08/21 - דוד וויצמן נגד מדינת ישראל

בתי משפט

רע"פ 13911-08-21 בית המשפט המחויז ירושלים

16 ינואר 2022

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: דוד וויצמן

ה המבקש

המשיבה

נ ג ז

מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 254(ט) לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965 (להלן: החוק), לקבלת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופטת סיגל אלבו), מיום 23.6.2021 בתיק תז"ב 18002-12-17, לפיה נדחתה בקשה המבקש ליעקוב ביצוע צו התאמה/הריסה שיפוטי שנייתן ביחס לנכס הנמצא בשכונת בית גן בירושלים.

ההליכים בבית-משפט קמא

2. נגד המבקש הוגש, ביום 6.12.2017, כתב אישום בגין ביצוע עבודות בניה ללא היתר. על פי עובדות כתוב האישום, בكومת קרקע של בניין, בחצר הפנימית, בנה המבקש קירות מפנילית מעל גדר קיימת, התקין דלת, והתקין חלונות אלומיניום וגג מחומר קל פנליות. בשטח האמור התקין המבקש מטבחון ובנה חדר אמבטיה, ובכך בנה יחידת דיור בשטח של 24 מ"ר ללא היתר.

3. ביום 26.11.2019 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון בעניין העונש שיוטל על המבקש, ובית-משפט קמא הרשע את המבקש בעבירה המוחסת לו וגורע עליו תשלום קנס, התchiaבות, וכן ניתן צו התאמה/הריסה, שכניסתו לתקף ביום 20.11.2020.

4. ביום 13.1.2021 נדחה ביצוע צו הריסה, לביקשת המבקש, ליום 27.5.2021, על בסיס תצהיר מיום 22.11.2020 של האדריכלית טוביה הלר, לפיו הedula את הedula להכשרת הבניה מול עיריית ירושלים, וניתן להכשיר את העבירה לפי הtab"ע הedula במקום.

5. ביום 27.5.2021 הגיע המבוקש בקשה ארכה נוספת, לדוחית ביצוע צו ההחלטה עד לקבלת היתר בנייה. המבוקש טען כי הליך קבלת היתר מתעכב בשל צורך בהסכמה השכנים להכשרת הבניה. כן טען ל"ענישה סלקטיבית", לכך שבבניין הנדון ישנן עבירות בנייה נוספות. לבקשת צורף תצהיר של האדריכלית טוביה הלר, מיום 25.5.2021, לפיו מספר חדשים קודם לכך החלה בתהליך לקבלת היתר, היה עיכוב בשל המתנה לקבלת מסמכים, בהם הסכמה השכנים, ועתה "ממתינים לקבלת מס' תיק ולהמשך הליך הוצאה היתר".

6. המשיבה התנגדה לבקשתו. לטענה, מאז הבקשה הקודמת לא הייתה התקדמות ממשית במהלך הוצאה היתר; על הבקשה חל תיקון 116 לחוק, לפיו בית המשפט רשאי לעכב את הצע נסיבות חריגות ויוצאות דופן ומטיעמים מיוחדים שירשמו, נסיבות עליהן המבוקש לא מצביע.

7. בתגובה להtanגדות המשיבה, טען ב"כ המבוקש כי המבוקש פועל ועשה כל שביכולתו להחיש את הכשרתו העבריות וכי נראה שהוא קרוב ליעד. נטען כי מדובר בתקופה מורכבת בה הילכי הירושי נמשכים זמן רב מהרגע. לתגובה צורף תצהיר האדריכלית טוביה הלר מיום 22.6.2021, לפיו המבוקש משלים את החתימות הנדרשות, ובמקביל ממתינים לקבלת אישור מרשות העתיקות.

8. ביום 21.7.2021 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשה. בהחלטתו ציין בית-משפט קמא:

"המדובר בצו הרישה שיפוטי שהוטל במסגרת גזירת הדין מיום 19.11.19, ועל כן חלות עליו הוראות פרק ח' ובכלל זה הוראת סעיף 254 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 (להלן: החוק") כנוסחה לאחר תיקון 116 לחוק.

סעיף 254 ט(ד) לחוק קובע כי בית המשפט לא יעכ卜 ביצוע צו בבקשת שהוגשה לפי סעיף זה אלא מטעמים מיוחדים שירשמו, ואם נכון כי העבודה האסורה או השימוש האסור אינם מסכנים את שלום הציבור או בטיחותו.

סעיף 254ט(ד)(2) לחוק קובע כי בית המשפט לא יעכ卜 ביצועו של הצע אם העבודה האסורה אינה תואמת את התכנית החלה על המקראען.

סעיף 254(ה) לחוק קובע כי תקופת עיכוב הביצוע לא תעלה על שישה חודשים וסעיף 254ט(ז) קובע כי ניתן להאריכה לתקופה אחת נוספת של שישה חודשים נסיבות חריגות ויוצאות דופן ומטיעמים מיוחדים שירשמו.

במקרה זה, לא מתקיימים התנאים הקבועים בחוק לעיכוב ביצועו של צו ההחלטה.

ראשית, יצון כי ביצועו של הצע עוכב פעמיים בהתאם להחלטה מיום 13.1.21.

לא הוכחו נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות עיכובו פעמיים נוספת. מן הבקשה עולה כי הליך ההכשרה אינו בשלב מתקדם, טרם נפתח תיק רישי והתעור איןנו "בhaiיג יד".

טענות המבוקש

9. המבוקש טוען לאכיפה ברורנית, בשל כך שהעירייה לא אוכפת את החוק בעניין עבירות בנייה שביצעו שכנים

אחרים בבניין. כן נטען לעבירות בנייה בשכונות בית וגן, שאף לגביהן לא מתבצעת אכיפה. המבוקש טוען כי הוא רואה עצמו "כבעל כבשת הרש", שרק על החלק הקטן שלו יש אכיפה", וכי יש לתת לו "זמן סביר על מנת להסדיר את הרישון כדין". לטענתו הוא "בתהlixir של הגשה פעילה", הוא שילם לאדריכלית, מהנדס בנייה ולמודד, לדבריו יש עיקוב אך ניתן להוציא רישיון.

10. בתגובהה טענה המשיבה כי גזר הדין הכלול צו הרישה ניתן בהתאם להסכמה הצדדים, כולל דחית ביצוע הצוו; טוען כי ביצוע צו הרישה נדחה פעמי אחד מאז גזר הדין, וכי לא ניתן לדחות את ביצוע הצוו פעמי נוספת, אלא בנסיבות חריגות ויצאות דופן, שאין מתקיימות בעניינו של המבוקש; טוען עוד כי בהתאם לחווית דעתה של האדריכלית, לא ניתן להקשר את הבניה כפי שהיא, שכן בניה מחומר קל סוטה מהתקנית ועל המבוקש יהיה להתאים את המבנה לבנייה מאבן.

אשר לטענות בדבר אכיפה בררנית, טענה המשיבה כי טענה זו הועלתה לראשונה בבקשת לעיכוב ביצוע צו הרישה; וכי הנトル להוכיח טענה זו מוטל על המבוקש, שלא עמד בו; וכי במבנה הנדון אכיפה העירייה ארבע עבירות נוספות - בתיק אחד ניתן גזר דין, שני תיקים מתנהלים, ותיק אחד נמצא בשלבי חקירה.

לפיך בבקשת לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

11. דין הבקשה לדחות להידוחות.

12. סעיף 254 לחוק, שענינו מועד ביצוע צו הרישה שניתן במסגרת גזר דין, קובע כדלהלן: "**צו שניתן בית המשפט לפי סעיף 254 בוצע על ידי המורשע בתוך 30 ימים מיום שניתן הצוו, ואולם רשאי בית המשפט, אם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצוו אין מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו, לדחות את מועד ביצוע הצוו, מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבך שמועד ביצוע הצוו לא ידחה ביותר משנה מיום שניתן.**".

סעיף 254ט לחוק, שנוגע לעיכוב ביצוע צו סופי, קובע:

"**(ד) (1) בית המשפט לא יעכ卜 ביצוע צו בבקשת שהוגשה לפי סעיף זה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ואם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצוו אין מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; (2) נוסף על האמור בפסקה (1), בית המשפט לא יעכ卜 את ביצועו של צו הרישה שניתן לפי סעיפים 217, 235, 237, 221, או 254 או 239 אם העבודה האסורה אינה תואמת את התקנית הchèלה על המקראקען או אם נמצא כי העבודה שלגביה ניתן הצוו נמשכה, לאחר שהומצא הצוו, לעניין זה, "תכנית" - תכנית שניתן להוציא מכוחה יותר בינוי ללא צורך באישורה של תכנית נוספת.**

(ה) תקופת עיכוב הביצוע בהחלטה לפי סעיף קטן (ד) לא תעלה על שישה חודשים.

(ו) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ה), הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע הצו לתקופה קצרה מושה חדשם, רשיי הוא, לבקשת מגיש הבקשה לעיכוב ביצוע, להאריך את תקופת עיכוב הביצוע לתקופות נוספות, בלבד שהתקיימו התנאים המנוים בסעיף קטן (ד) ושתקופת עיכוב הביצוע לפי סעיף קטן (ד) ולפי סעיף קטן זה לא עלתה על שישה חדשים במצבבר.

(ז) על אף האמור בסעיפים קטנים (ה) ו-(ו), רשאי בית המשפט בנסיבות חריגות ווצאות דופן ומטעמים מיוחדים שירשו, לעכב ביצוע צו, כאמור בסעיף קטן זה, לתקופה אחת נוספת שלא עלתה על שישה חודשים".

13. בעניינו, המבקש אינו עומד בתנאים הקבועים בחוק לדחית ביצוע צו הרישה.

צו הרישה נדחה בשנה בעת מתן גזר הדין, ולאחר מכן ניתנה למבקש ארכה של שישה חדשים נוספים לצורך קידום ההלכים לקבלת היתר בנייה.

מאז ועד להגשת הבקשה הנוספת, לא הייתה התקדמות ממשית בהלכים לקבלת היתר בנייה, והמבקש לא הראה כי מתקיימות "נסיבות חריגות ווצאות דופן" המאפשרות מתן ארכה נוספת.

ה המבקש טعن לאכיפה בררנית, אך אין בכך כדי לסייע לו, הן בשל כך שזו הרישה המקורי, שביצועו נדחה בשנה, ניתן בהסכמה המבקש במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים; הן לאחר שהטענה עלתה לראשונה בבקשת ביצוע הצו; והן לאחר שהטענה לא הוכחה.

14. זאת ועוד, מאז הסתיימה הארכה הקודמת שניתנה למבקש ביום 27.5.2021 ועד עתה, חלפו למעלה משישה חודשים, כך שגם אם היו מתקיימות נסיבות חריגות ווצאות דופן, הייתה הארכה המרבית האפשרית מסתיימת.

15. נוכח האמור לעיל, ומשלא נפלה טעות בהחלטת בית-משפט كما עת דחה את הבקשה, אין מקום למתן רשות לערער, ולפיכך הבקשה נדחתה.

הזכירות תשלח לצדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.